wad kuus wilja ja peälegi wälja, sadik siis, kui hårjapea järrel mahhatehhakse. Arwa nüüd järrel, kas ükski willi, ni kassina Ma peält, sedda kasso wäljateeb! Kus neid rohkeste maas peetakse, seäl aiab rahwas, kassinalgi aastal, toidoga läbbi, sest nemmad on leiwa jätkuks innimestele, ja surusseks keige seltsi lojustele, ja peälegi kaswab igga willi joudsaste nende järrel.

Sest siis kül selgeste tunnukse, et pöllo prukimist meie päiwil targeminne toimetakse, kui ennemuiste; agga tössi on ka, et kui tahhab sest täit kasso sada, siis peab öiete täie arroga peäle hakkama, ja ei pea mitte Koppikaid kinni piddama, kui nendega woib rublasid wäljatenida. Monni aasta on meie maal sesuggune, et hårjapea seme ei tahha siggida, siis ei pea mitte kullutust kartma, waid peab sedda ostma, olgo ehk hind kallis kül, sest ta toob paljo suremat kasso sisse, kui ostminne kullutab. Nenda ei woi ka mitte sedda rahha kinnipiddada, mis kipsi-kiwwi eest maksetakse, sest ilma sedda hårjapead ei kaswa. Sel kiwwitolmul on immelinne rammo sees. Selle wiljale, mis essite orrakses kaswab, rohho modi, ei te temma middagid abbi; agga sellele mis lehte kannab, nenda kui herned, leätsed, hårjapead ja teised, teeb ta kahhewörra joudo tahha. Sedda möda, kui sa tahhad sedda kipsi-kiwwi prukida, pead sa tedda nou pärrast mahha külwama: tahhad sa hårjapeast heina sada, siis wiska rohke käega, nenda et wakkama Ma peäle wak kipsi-jahho tulleb; tahhad sa semet wötta, siis külwa sedda tolmo kassinaminne, et mitte keik rammo wartesse ei jä. Nenda ka hernestele ja leätstele ärra ripputa ennam kui pole jäo kipsi peäle, kui hakkawad maast ülles aiama — polest wakkast, wakkama Ma peäle, on kül — panned sa ennam, siis saad sa warsa kül, agga ei mitte wilja. —

Kui lahja Ma peäle hårjapäid kulwatakse, siis woib semet kohhe kipsi-tolmoga seggada, se panneb neid kermeste kaswama ja kowwaste juurduma; agga teisel aastal tulleb siiski jälle kipsi-jahho peäle wissata, kui hakkawad Ma seest üllestärkama. Ärra ka pölleta kipsi kiwwi, enne kui hakkad tedda peneks tagguma; sest tulli aiab weäwli-rammo temmast wälja, ja siis ei olle temmast ühtegi kasso, waid öeldakse tedda surnuks pölletud ollewad.

Pölduside jäotakse meie päiwil mitmel wisil ja mitme jäusse. Kui tahhaksin sedda keik üllesarwada, siis peaksin sure ramato täis kirjotama. Iggaüks peab sedda jäotust sedda möda wäljaarwama, kui temma pöllo-Ma lodud wiis on, ja kuida temma tö joud annab. Ma-rahwas woiwad ka omma moisawannematte ja öppetajatte käest nou küssida, missuggune pöllo jäotaminne nende kohta keige parrajaks tulleb. — Agga kus on kassinad maad ja rohke tö-joud, seäl ehk woiks sesinnane wiis keigesuremat kasso sata: Te ommast pollust nelli jäggo, ja prugi sedda wisi:

1 aastal, te kartuhwlid peäle ja anna rohkeste sönniko rammo.

2 aastal, külwa odre ehk muud suwwi-wilja peäle, ja selle sisse hårjapäid.

3 aastal, anna hårjapeale kipsi, nida aegsaste mahha, kui täies kassus on. Siis künna ülles ja te süggise rukkid peäle. Sel ei olle sönnikut tarwis, hårjapea rammust saab kül.

4 aastal on rukkid peäl ja kaswawad tuggewaste.

Sedda wisi ei olle ühtegi kässa tarwis, waid keik maad kannawad igga aasta wilja ehk heina. Agga kelle tö-joud kassin on, se ei woi sedda seädust ettewötta, muido temma ei ullata omma töga ei kuigi kaugele.

Ma-rahwa Kalender 1845, lk. 13